

[Steen.]

dettes Opfattelse af det Problem, der jo er saa stærkt fremme i den offentlige Diskussion. Arbejdsløshedsraadet har i en Skrivelse til Socialministeriet, som indeholder Raadets Svar paa Socialministeriets Spørgsmaal, efter en omhyggelig Prøvelse henledt Opmærksomheden paa, at der utvivlsomt i vor Arbejdsløshedslovgivning er visse Mangler med Hensyn til Arbejdsløshedskontorenes Antal og deres Pligt til at holde de forskellige underrettede om de Arbejdsmuligheder og den Arbejdsledighed, der maatte være. Jeg haaber, at man i Socialministeriet arbejder videre og undersøger, om der er noget, der her bør rettes. I det hele taget bør jo intet, hvad der kan gøres til en Bedring af dette Forhold, lades uforsøgt. En værdifuld Støtte for Landbruget vilde det være, om det Forslag om Fortsættelse af Grundforbedringsarbejder, der nu igen er fremsat, hurtigt kunde gennemføres. Her staar vi over for et Forslag, i Forbindelse med hvilket Rigsdagen burde vise, at den har baade Evne og Vilje til at tale sig til Rette om de Smaating, det her drejer sig om, og som jo hidtil Partierne imellem har været en Hindring for, at denne Lovgivning kunde fortsættes.

Vi erkender, at Ejendomsskatterne visse Steder er store, paa samme Maade som det er Tilfældet med andre Skatter, men den samlede Skattebyrde er jo nøjagtigt af samme Størrelse som de Udgifter, vi har ment det nødvendigt, at Samfundet skulde paatage sig. Det, der derimod er iøjnefaldende, det er den Ulighed baade i Ejendomsbeskatningen og den personlige Beskatning, som findes her i Landet, og her bør man efter vor Opfattelse hurtigst muligt sætte ind, og vi haaber, at det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister i Landbokommissionen forelagde, kan være det Grundlag, paa hvilket vi paa dette Omraade kan tale os til Rette. Vi er ganske klar over, at det er et Forslag, som har Krav paa en nøje Prøvelse fra Rigsdagens Side, inden man skrider til dets Gennemførelse. Derimod er det mig uforstaaeligt, at man fra Venstrepartiets Side afviste det Forslag om en Gældsordning og et Rentetilskud, som i Landbokommissionen blev tilbudt. Naturligvis kan der altid forhandles om et saadant Forslag, Enkeltheder kan ændres,

men at en Gælds- og Renteordning maa indgaa som et Led i den kommende Tids Landbolovgivning, anser vi fra Det radikale Venstres Side som en Selvfølge. Her er megen Skade sket ved, at Landstinget hindrede Gennemførelse af egnede Forslag paa det mest gunstige Tidspunkt, der har været. Tilbage staar den Kendsgerning, at store Dele af den Kapital, der er anbragt i Landbrugserhvervet, ikke kan forrentes, medmindre særlig gunstige Forhold, som ingen i Dag kan forudse, skulde indtræde, og her er der navnlig Grund for os til at tænke paa den unge Slægt inden for Landbruget, som har paataget sig disse Forpligtelser under helt andre Forhold end dem, der gælder i Dag, og som vi fremefter bør regne med. Vi staar her over for Tusinder, om hvem det gælder, at de er for gode til at tvinges fra Jorden af en Gældsbyrde, som de saa lidt som nogen anden under de givne Forhold kan bære. Jeg er klar over, at naar vi gaar ind i Forhandlingerne om disse Spørgsmaal, kommer vi ikke uden om en Drøftelse af hele Fremtidens Kreditlovgivning, og jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes det gaar med Realkreditkommissionens Arbejde.

Alle, der med Interesse følger Forholdene i Sønderjylland, vil sikkert kunne være enige om, at intet har betydet mere til Bedring af Forholdene dernede end den for denne Landsdel gennemførte Gældsordning. Vi ved jo alle, at Erhvervskrisen har ramt med særlig Styrke i de sønderjyske Landsdele, og mit Parti har derfor ogsaa i disse Aar stadig været rede til at tage et særligt Hensyn hertil gennem den Række af forskellige Kriseforanstaltninger, som vi har medvirket til Gennemførelsen af, og vi er fortsat villige dertil inden for de Grænser, som Rimeligheden afstikker, men vi synes, at Valget med en særlig Betonning dernedefra opfordrer os til i den kommende Tid her i Rigsdagen at finde hinanden i et positivt Arbejde og skyde alt det til Side, som i Virkeligheden har sin Rod i gold Kritik, og som man maaske navnlig i denne Landsdel ikke vil kunne forstaa. Det har glædet mig meget at se, hvorledes en spontan Følelse heraf ogsaa straks efter Valget fandt Udtryk fra betydende sønderjyske Kredse — jeg tænker her paa,